

♦ Vətən oldu oğullar

5 illik xoşbəxt həyatımı 5 ömrə dəyişmərəm

Şəhid Allahverdi Səfiyevin yarımcıq qalmış arzularını indi ailəsi gerçəkləşdirir

2013-cü ilin sentabr ayı idi...

Bakıda, Pedagoji Kollegin birinci kursunda oxuyurdum. Dörsə gedəndə avtobusda hərbi formada olan bir oğlan durub yerini mano verdi. İlk tanışığımız belə başlıdı...

Ard-arda mənən hər gün yəri verən bu hərbi diqqətimi çəkdi. Elə olurdu ki, bəzən avtobusda olmurdı. Özündən asılı olmayaq, gözüm onu gəzirdi. İlk dəfə üzüntü baxanda qəmlı gözləri, qızarın üzü, alının qırış diqqətimi çəkdi...

Yəsadığın bütün çətinliklər gözlərindən oxunurdu. Mən ona baxan günün sanki qəmlili gözlərinə işq goldı... Üzündən nur töküldürdü. Sanki dünyə onun id. Elə bil quş kimi qanad açıb uçmaq istəyirdi...

İlk tanışışq

Tanışığımız ilk bir ili belə keçdi. Mənən yaxınlaşdır hec no deyo bilmədi... Növbəti tödris ilində ikinci kursa başladığım gün dörsə gedəndə yenidən rastlaştıq. Üzündəki sevinc, təbəssüm, xoşbəxtlik hissi sanki avtobusa siğndı. Mənən yaxınlaşdır "hardaydın möləyim" soruşdu. Bu utancıq olğanın cosarotino, aramızda olan ilk səhəbət zamanı işlətdiyi "möləyim" kolmosuna çox tövəccibləndim. Sən demə, homin gün daha "irəli gedər" mənən hiss etdirmədən kitabımı telefon nömrəsini də yapişdırıa bilmişdi...

Məktəbdə qızlar kitabımı yapısdırılmış telefon nömrəsinə görüb kimin nomrasi olduğunu sorusunda anladım ki, bu adını bilmədiyim qəhrəmanının nömrəsidir... Nömrəni telefonuna yazdım...

İki gün onu görmədim... Hor yerdə görünü onu gəzirdi. Nəhayət, telefonda yazdığı "status" qarşına çıxdı. Yazılmışdı ki, "möləyimi iki gündür görmürüm"...

Tanımadığım bir adamın məni bu cür sevməsi, diqqəti, qayğısı artıq öz işini görmüşdü. Üreyim sanki od tutub yanındı. Hara baxırdı onu menən tuşanın mənəli gözlərini görürdü. Qoribedir, ilk dəfə üz-tərə, göz-gözü səhəbətimiz dindən, nəməzden, müqəddəs kitabımız "Quran"dan oldu. Hor kimiz namazçılan idik. Özünü mənən töqdim edəndə "Adım da Allahverdi", - dedi.

2013-cü il aprelin 16-sı daxili qoşunların xüsusi toyinatlı bölməsində baş atıcı vəzifəsində fealiyyətə başlayan Allahverdi Səfiyev 2019-cu ilin yanvar ayında "Qoşun xidməti və hərbi intizamın yekunu üzrə xidməti vəzifə borcunun icrasına layiqince yanadsıqına, şəxsi nümunə, yüksək hərbi intizam nümayiş etdirildiyinə görə" komandanlıq tərəfindən mükafatlandırılır. 2018-ci ildə ailə quran A.Səfiyev 2019-cu ildə qızı Məryəm, 2020-ci ildə oğlu Ömer dünyaya gəlir.

Sevinc xanım onun əbədi qəhrəmanı, şəhid həyat yoldaşı - 2023-cü il sentyabrın 23-də Qarağabda antiterror əməliyyatı zamanı şəhid olmuş Hərbi Dəniz Qüvvələrinin xüsusi toyinatlı bölməsinin miçmanı Allahverdi Səfi oğlu Səfiyevdən danışır...

Gözlərində böyük qüssə ilə yanaşı, əbədi sevginin sonsuz hərəkatını aydın hiss edirik...

Allahverdinin doğduğu Ucar rayonunun Bağman kəndində, ata ocağında doğmaları ilə yarımcıq qalmış ömrənə kitabını səhifələyirik...

Səfiyev Allahverdi 1993-cü il sentyabrın 15-də Ucar rayonunun Bağman kəndində anadan olub. Kiçik yaşlarından atasını itirən Haqverdi ilə Allahverdiyi min hər eziyyətə anası Rəfiqə xanım böyüdüb.

2011-ci ildə şəhid Sehran Salmanov adına orta məktəbi bitirən Allahverdi biliyi, bacarığı, davramışı ilə məktəbə nümunə sağıldılardan olub. Elə orta məktəbi bitirdiyi il oktyabrın 3-də hərbi xidmətə yola düşüb.

Onun kimi qardaş hanı?

Qardaşı Haqverdi Səfiyev xatirələrini bəltişür:

- Uşaqlıdan arzusu hərbi olmaq idi. Cox danışmağı heç sevmirdi. Həməni oturub nə isə fikirlərəndə. No fikirləşdirdi.

istirak edir. Antiterror əməliyyatları zamanı döyüş yoldaşları erməni qəşkalarından qoruyaraq 10-dək separatçını məhv edir və qəhrəmanasına şəhid olur.

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin 7 noyabr 2023-cü il tarixli qərar ile baş əsgər Səfiyev Allahverdi Səfi oğlu ölümündən sonra 3-cü dərcəli "Vətən xidmətə görə" ordeni və "Vətən uğrunda" medalı ilə təltif edilir.

Vətənə yadigar iki övladı qalib. Məryəm 6 yaşında, Ömer isə 5 yaşındadır.

Cətin uşaqlıq illəri

Anası Rəfiqə xanımın Allahverdi haqqında xatirələri:

- Allahverdi uşaqlıqdan çox sakit idi. Ham onu sözəbəxan, başısaqı uşaq kimi tamayırdı. Oğlum qeytiyyən xəbərcilik etməzdi. Ən nifrot etdiyi şey xəbərcilik idi. Yanında baş köşəydi, özünü də verirdi, amma sırr verməzdə. Yetimciklə, min eziyyətə böyütmüşdən onu. Birini tapanda, birini tapmazdı. Mənən çox gözəl anlayırdı. Evdə bir şey olmamaya, eləcəsiz qalandan boyunuma sarılıb mənən təsəlli verirdi: "Böyükün her şey yaxşı olacaq, sən korluq çəkməyə qoymayacağam" - deyirdi. Balam böyüyüne kimi yaxşı heç nə görmədi. Çox vətənpərvər idi. Qarabağ döldündə düşməndə, 44 gün müharibədə oldu. Odun, alovun içində olanın, burun qanamaya, golib bir günün - 23 saatlıq bir döyüşün qurbanı olanın... Aixarda canını da Qarabağ qurban verdi... Dünən yənişən. Allahverdi adı cökildəndən otutub yanırımdı...

Göz yaşı içində boğulan ömrən yoldaşının Sevinc xanım səhəbəti qoşular:

- Allahverdi ilə münasibətimizi bilən ailəm, qohumları bu izdivaca etiraz edilər. Birlikde namaz qılıb Allaha yalvarırdı ki, ya imikimiz canını birləşkələ al, ya da valideynlərimizin ürəyinə insaf sal bizi ayırmaları. Çox şükr. Dualarımız qəbul olundu. Allahverdinin gözəl ərəyini, mədəniyyətini, alicənəbləyi, vətənə necə ürkələdətdiyini görən valideynlərim axır ki, izdivaca razı oldular. 2016-ci ilde nişanlandı...

Biz 2018-ci ildə ailə həyatı qurduk. 2019-cu ildə qızımız Məryəm dünyaya gəldi. Məryəmin anadan olanda Allahverdi işdə olduğu üçün göləmənmişdi. Quş kimi çırıplı. Ürəyi bizimlədi.

Məryəmin adını da özü qoymusdu. Çox qəribə idi. Deyirdi ki, inanı bilməmənin ailəm, qızım var. Qəti düşübülməndə ki, o qədər çətin uşaqlıq keçirib belə xoşbəxt olacağam. Məryəmi çox isteyirdi...

Deyirdim ki, sonin bu sevgini qışqırıram... 2020-ci ildə müharibədə olanda Məryəmin düzünya gəldi. Elə deyirdi ki, usaqlar anadan olanda da, 1 yaşını tamam edəndə də yanımızda olmamışam. Deyir-

dim canın sağ olsun, belə şəyələri fikirləşmə. İlk dəfə Ömeri 3 aylığında gördüm...

Müharibədən söz düşəndə deyirdi ki, uğurum Ömrənə aiddir. Onun işləyi, qayğısı, sakit heyat üçün döyüşməsem. Vətən müharibəsində şəhid olan qardaşlarımızın qisası Allahverdinin yadından çıxmır. Tez-tez tekrar edirdi ki, yenidən müharibə olsa, on qabaqda döyüşüb qardaşlarının qisasını alacağam. 10 illik qüsursuz xidmətdən sonra Allahverdi 2022-ci

Allahverdi Səfiyev 2023-cü il sentyabrın 19-da Fərrux yüksəkliyi və Ağdaro rayonunun Sırxavənd, Canyataq, Gülyataq kəndləri orasında erməni separatçılara qarşı antiterror əməliyyatlarında

ilin aprel ayında Daxili Qoşunlardan ayrlırdı...

7 ay orzında görmədiyimiz yerlərə apardı bizi. Elə bil bütün işlərini tamamlamağa töloşirdi.

Bir dəstə gül...

Gülləri çox sevirdi. Nişanlı olanda da mənən tez-tez gül alırdı. Bir gün evə bir dəstə gül ilə gəlməmişdi. Bu, forqlı gül idi. Dedi ki, usaqları xəstəxanadan çıxarından heç birində yanında ola bilənməmiş, ürəyimdə qalib. Bi gülü də ona gőrə almışam. Hom sevindim, hem də uroyino saldıqına görə kövrəldim...

Kasib adamın ürəyi böyük olur, mərd olurlar.. Allahverdi ürəyi da dağ boyda idi. Mərd və fədakar idi. Özü yemək balaşalarına yedizirdi. "Mon korluq çöök böyümüşəm, övladlarını mən çoxan özəbi çəkməsinə imkan verərəm" - söleyirdi. Usaqlarla çox qayğı göstərərdi. Ata olduğunu üçün fəxr edirdi. Onun bütün dünyası Məryəm, Ömer idi...

Səhidliyini öncədən duydı

Hərbi olmayı ilə qırurular. Deydə ki, hor oğlun işi deyil hərbi olub vələmün üstündə yeriye. Sənki əsər olmaq üçün doğulmuşdu. Qisas deyib dad edirdi... Noyabrda yenidən Hərbi Dəniz Qüvvəlinin komando kursuna qatıldı və kursu müvəffəqiyətlə bitirdi. 61 kursantın içinde göstəricilərinə görə 9-cu olmuşdu. Elə heç deyirdi ki, mənim yaşım çox oldu. Yaşım az olsayı, 1-ci yerdə olardım. 4 ay idi Hərbi Doniz Qüvvəlinin işləyirdi. Sevinci yero-göyoş siğmırı. Dedi ki, 44 günlük Vətən müharibəsində qayıdacağımı söz verdim, qayıtdım da... Bu dəfə məni sağlam olsam...

Bizimlə danışandan sonra atama zəng vurub "usaqları sizə emanət edirəm" - deyirdi. Biz ailə ailendən sonra xüsusi vurğulayardı ki, men atasız deyiləm, atan mənim də atamdır. Valideynlərim onu özələyişlərində işləyirdi. Sevinci yero-göyoş siğmırı. Dedi ki, 44 günlük Vətən müharibəsində qayıdacağımı söz verdim, qayıtdım da... Bu dəfə məni sağlam olsam...

Sentyabrın 19-u saat 12-də antiterror əməliyyatı başladı. Çox həyəcanlı idim. 44 günlük Vətən müharibəsindən heç bu qədər narahet olmamışdım. Zəng çatırıldı ki, ona Nəhayət, 20-si günü yaxın iş yoldaşına atma zəng vurdu. Allahverdiyindən narahet olduğunu söylədi. İş yoldaşı bizi sakitləşdirmək üçün "Men indi dənişmişəm, narahet olmayıñ", - dedi.

Bu sözün özü bizi dəhər gərginləşdirdi. Bütün ailə bilirdi ki, Allahverdi no olursa olsun, bincini bizo zəng vurardı. Mənimlə dənişəm bilməsəydi, atamla, qardaşla dənişərdi...

Məryəmin yuxuları

Məryəm uzaqda idi. Dədim gələndə dənişərən. "Yox, çağır sosini eşidim", - israr etdi. Mənimlə gülə-gülə dənişən Allahverdi Məryəmin sosini eşidən kimi domuq soslu dənişdi. Bircə onu dedi ki, Məryəm, ata sən çox isteyir. Sosı tutuldu. Udqandu... Elə bel hər şey ürəyinə dənişdi...

Güçümü toplayıb soru bilmədim ki, no olub, niyo elo dənişərsən. Sağollaşdı. 09:46-də yenidən zeng vurdu. "Sizi cox sevirəm", - dedi. Yeno Məryəm dənişədi: "Ata sənə no aلسن", - dedi. Məryəm də şokolat, çöplü sok al, daha nolorsa sıfariş etdi. Son sözü "Ömer do, son do, ana dəmən hər şeyimsiniz", - deyib sağoləşdi. Bu, bizim son dənişimiz...

Gah dedilər yaralıdır, gah dedilər sağdır, gah da şəhid olduğunu söylədilər. Mon şəhid olmazdan başqa bütün xəbərlərə inanmaq isteyirdim. Deyirdim ki, ona qızı sağ olmasa da gələsin. Ona gözüm kimi baxaram. Bir o mənən gözəl gözələrinin görək bəsimizdir. Sentyabrın 28-i günü yaralı olduğunu dedilər. Bilmirdim sevinim, ya ağlayım? Sadəcə, donub qalmışdım. Həc no fikirəsə bilmirdim. Bir dənənən qulaqlıqla bir sox geldi. "Tabutu qoymaq yer açın". Mon onuq sağ golməyini gəzleyirdim, amma tabutun qucaqladım.

Tabutu gotirmişdilər, amma mon hələ də inanmadım. Deyirdim qızın tabutu, Allahverdi yatan tabutda özüm yatacağam. Tabutu açmadılar. Güclüm ona çatdı ki, var gücumle qısqırıb dedim ki, mon də qəbiristanlığə dəfnə gedəcəkdir. Fikirəsindim ki, məzərə tabutda qoymayacaqlar. Özümü məzərə atıb Allahverdiyi gərərəm. Bəlkə Allah sosimi eşidib canımı, məni də onunla bir qəbərdə dəfnədilər.

Bizimlə dənişəndən sonra atama zəng vurub "usaqları sizə emanət edirəm" - deyirdi. Biz ailə dənizdən sonra xüsusi vurğulayardı ki, men atasız deyiləm, atan mənim yaşım çox oldu. Yaşım az olsayı, 1-ci yerdə olardım. 4 ay idi Hərbi Doniz Qüvvəlinin işləyirdi. Sevinci yero-göyoş siğmırı. Dedi ki, 44 günlüğü bilmədik. Bəlkə dənizdən, dəstlərin, demək olar ki, hamının böyük hərəkətini qazanmışdı Allahverdi...

Sentyabrın 19-u saat 12-də antiterror əməliyyatı başladı. Çox həyəcanlı idim. 44 günlük Vətən müharibəsindən heç bu qədər narahet olmamışdım. Zəng çatırıldı ki, ona Nəhayət, 20-si günü yaxın iş yoldaşına atma zəng vurardı. İş yoldaşı bizi sakitləşdirmək üçün "Men indi dənişmişəm, narahet olmayıñ", - dedi.

Bu sözün özü bizi dəhər gərginləşdirdi. Bütün ailə bilirdi ki, Allahverdi no olursa olsun, bincini bizo zəng vurardı. Mənimlə dənişəm bilməsəydi, atamla, qardaşla dənişərdi...

Məryəmin canı sağlam olsun, belə şəyələri fikirləşmə. İlk dəfə Ömeri 3 aylığında gördüm...

Allahverdi qapıdan çıxanda dizimi yera atub olmamaq allaqədəm. Dədim, ya Robbim alacağın bir can varsa, monim canımı Allahverdinin qurbanı kimi qəbul et. Ona qıyma... Axşamıstanı qəbul et. Dədim, qızı usaqlarını qısqırmışdır. Məryəm, Allah qız usaqlarının sosunu tez eşidir. Atanın həyatı tohliki dədir. Məryəm Allah yaralırdı. Atamı sağ qaytar, mənim canımı al de